

[Handelsministeren.]

søgelse. Denne Undersøgelse skal saa kunne finde Sted i de to Maaneder, Januar og Februar, som Moratoriet efter Lovforslaget omfatter.

Man vil have undersøgt for det første Aarsagerne til de for Selskabet opstaaede Vanskeligheder og for det andet, hvilke Virkemuligheder Selskabet kan have i Fremtiden. I denne Forbindelse tør jeg nok sige allerede nu, at det er den fremherskende Opfattelse, ikke mindst hos de Pengeinstitutter, der her kommer i Betragtning, at Burmeister & Wain har ofret for meget paa Udvidelser, og at Selskabet derved har faaet en Form, som ikke passer til de Forhold, hvorunder dansk Industri i Øjeblikket har Muligheder for at virke. Men herom skal jeg ikke udtale mig nærmere ved denne Lejlighed. Jeg skal, udover hvad jeg allerede har sagt, væsentlig indskrænke mig til at gøre Rede for selve Lovforslagets Indhold. I det Udvalg, som jeg gaar ud fra vil blive nedsat af Folketinget, vil jeg formentlig faa Lejlighed til at give alle de Oplysninger, der har Betydning til Belysning af Selskabets Forhold, derunder selvfølgelig ogsaa de Forpligtelser, som Staten allerede har paataget sig gennem tilstaaede Eksportkreditter til Burmeister & Wain, Kreditter, som jeg for Resten forventer kan afvikles uden større Risiko for Staten, maaske helt uden Tab af nogen Art.

Jeg maa maaske i denne Forbindelse benytte Lejligheden til, for at forebygge al Misforstaaelse, at sige, at paa alle de Eksportkreditter, som Staten gennem Aarene har ydet, er der ikke lidt nævneværdige Tab, og Staten har i Øjeblikket i Reserver, der er tilvejebragt ved de Ydelser, som de enkelte Eksportkreditmodtagere har maattet præstere, en Beholdning i rede Penge paa over 1½ Mill. Kr.

Ved at vedtage Moratorieforslaget paatager Staten sig ikke nogen forøget Forpligtelse, idet de 3 Hovedbanker i København, Landmandsbanken, Handelsbanken og Privatbanken, har givet Tilsagn om at yde Burmeister & Wain fornøden forøget Kredit i Moratorietiden, selvfølgelig dog kun mod Massekravsvirkning.

I Lovforslagets § 1 bestemmes det, at Ministeren for Handel og Industri bemyndiges til efter Forhandling med Justitsministeren at bestemme, at der indenfor et nærmere angivet Tidsrum, dog ikke udover 2 Maaneder fra den 1. Januar 1933 at regne, tilstaaes A/S Burmeister & Wain's Maskin- og Skibsbyggeri Betalingshenstand med

Hensyn til Forpligtelser, der er stiftet før denne Lovs Ikrafttræden.

Betalingshenstanden omfatter dog ikke Forpligtelser, der er sikret ved Pant, eller som i Konkurstilfælde har Krav paa Fyldestgørelse forud for almindelig Gæld, jfr. Konkurslovens §§ 33 og 34, altsaa privilegerede Fordringer.

I § 2 bestemmes, at under den indrømmede Betalingshenstand kan Selskabet ikke erklæres konkurs, ligesom de Selskabet tilhørende Midler ikke kan gøres til Genstand for Arrest, Eksekution eller anden Retsforfølgning for noget Krav, der knytter sig til Forpligtelser, som er stiftet før Lovens Ikrafttræden — alt naturligvis i Relation til Bestemmelserne i § 1.

I § 3 bestemmes det, at Beløb, der som Følge af den indrømmede Betalingshenstand ikke rettidigt erlægges, forrentes paa sædvanlig Maade, medens Henstanden i øvrigt ikke har nogen Moravirkning, saaledes at Udskydelsen af de af Henstanden omfattede Betalinger i Særdeleshed ikke medfører, at Forpligtelser, der ellers ikke vilde være forfaldet, kan opsiges eller gøres gældende.

I § 4 bestemmes, at Forpligtelser, der stiftes under Betalingshenstanden — altsaa de 2 Maaneder, for hvilke Moratorieloven gælder —, har, for saa vidt Selskabet ved Henstandens Ophør ikke genoptager sine Betalinger, Krav paa Fyldestgørelse fremfor anden Gæld i Overensstemmelse med Reglerne i Konkurslovens § 31, Litra b., altsaa det, der bestemmes om Massekravsvirkning.

I § 5 bestemmes det, at Betalingshenstandens Indrømmelse er betinget af, at Selskabet underkaster sig de Vilkaar, der herfor opstilles af Ministeren for Handel og Industri, derunder i Særdeleshed, at Selskabets Forhold gøres til Genstand for en indgaaende Undersøgelse med Hensyn paa Virksomhedens Videreførelse, og at Selskabet i nærmere af Ministeren fastsat Omfang undergives Tilsyn, hvorved det vil være at paase, at der ikke under Betalingshenstanden foretages noget, der kan forrykke eller skade Kreditorernes Stilling.

Det er jo klart, at naar en Lov som denne gives, idet man forventer, at en Undersøgelse vil føre til et saadant Resultat, at Selskabet kan føres videre, saa maa der ogsaa skabes den fornødne Sikkerhed for, at Undersøgelsen føres til Bunds, og at Selskabet ikke misbruger den omfattende Kredit, der stilles til Raadighed i Moratorietiden, men anvender den paa den Maade, som er Forudsætningen, og i øvrigt selv med-